

Reflex 2. årg. nr. 8, dec. 2009

57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives indtil videre "kun" i PDF-form. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver.

Copyright 57° Nord 2009, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Webside: <http://57nord.dk/tidsskrift.html>

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

- 2 Chrenn Bjerg (første gang i Reflex)
- 3 J Nyd (sidst med i nr. 7)
- 5 Karen Stolze (sidst med i nr. 7)
- 7 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 7)
- 11 Mariane Kvist Doktor (første gang i Reflex)
- 13 Mikkel Grøn (sidst med i nr. 7)
- 15 Mogens Bynkou Nielsen (sidst med i nr. 7)
- 17 Morten Rye Andersson (første gang i Reflex)
- 19 Morten Carlsen (sidst med i nr. 7)
- 22 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 7)

Grafik

- Forside Jan Nygaard
- Kolofon Jan Nygaard
- Bagside Jan Nygaard

Stilheden

Stilheden hamrer sig vej gennem tiden
Ekkoer springer fra mund til mund
Natten står stille i klogskabens skær
En nyslået stjerne fjerner det nære
En skilsmisse truer den parvise fred

Tiden forandrer de vises sten
Munden forhæler de udbrændte skibe
Skæret fortæller de særeste løgne
Det nære fyldes i tanke på vogne
Freden beslutter at vandre alene

Stenen i skoen forbander de trygge
Skibene laster de andre for kulden
Løgnerne kalder på sandhedens vidne
Vogne belaster de ældgamle skikke
Alene fornemmer tidernes gang

Du - jeg

du jeg

du jeg

jeg begærer dig
jeg hader dig
jeg misunder dig

du keder mig
jeg bemærker dig ikke

du behager mig
du behager mig ikke
du hverken behager
eller behager mig ikke

du mærker mig
du mærker mig ikke

noget er

jeg er

jeg elsker dig
du elsker mig
ellers var vi her ikke

Ramt af begivenhedshorisonten

min erindring om Yes Men er både drøm fra natten og virkelighed
inseparabelt

Fra fluen på væggen

den smarte flue plukker vingerne af den svage flue

Månesyn i dag
på klodens anden side
uendelighed

Flyvske sommerfugl
kan jeg tyde dit mønster
skæbnebillede

Kuling derude
et blommetræ er væltet
for tidligt at dø

Solsorteskrigen
bliver der mon aldrig fred
mellem hannerne

Løkkende toner
hver fugl synger med sit næb
i andedammen

Til dig

Det måske der gnaver
underminerer min dømmekraft
slukker min drømmekraft
dræber min tillid
til min intuition
til mig selv
til dig

Den vished der gavner
nedbryder mine følelsers panser
klarere mine slørede sanser
bringer mig tilbage
til positive tanker
til mig selv
til dig

Fluen på væggen

Øjne strittende i alle retninger
observerende rummets kroge
men dig selv har du ikke øje for
Ben med følsomme sugekopper
opfangende husets vibrationer
mens du glider i et med tapetet

Uselvisk og ubemærket
optager du livet omkring dig

Klask! Det kan vi ikke have

Storhed og forfald

Oppe på toppen
Tinder hæves mod solen
Ærens pokaler

Iført livets pragt
Pupillen følger pilen
I klarsynet flugt

Storhed og forfald
Fortidens sejre fejres
Født i kærlighed

Viljen vibrerer
Nedstigningsfaren vendes
Sindet tømmes ud

Nede i dalen
Danser drifters symfoni
Dybe vokaler

Strategi A:

Vær først og størst,
vind hæder og udødelighed,
ved at mestre, alt det svære, først.

Jeg udsigten nød fra træets top
- et kraniebrud før skolestart fulgte.
Jeg fejrede succes på sportens top
- en diskusprolaps som teenager fulgte.
Som selvlært båret til skolens top
- dumpekarakterer i gymnasiet fulgte.

I Himlen, ad Helvede til

Strategi B:

Vær taknemlig for synd og gæld,
trods der intet er at prale af,
intet at risikere, selv.

Jeg taknemligt et publikum fandt
ved mine børns sengegærde.
Mine elever mere kontrære jeg fandt
ydmygheden tillidsfuldt lære.
Jeg ingen tilfredshed ved gentagelsen fandt,
kun ulidelig monotoni, at bære.

I Himlen, ad Helvede til

I Himlen, ad Helvede til

Strategi C:

Vær tro mod dit held,
livet tabes, før udødelighed vindes,
vind i livet, først og fremmest, dig selv.

Jeg vil nysgerrigt søge 'Det fuldbårne Liv'
- som er fremtids-visionens navn.
Jeg vil insisterende bede at lyst og nødvendigheds liv
må forenes af navn som af gavn.
Jeg vil, at JEG samvittighedsfuldt skal lede 'Mit Liv'
- i medmenneskelighedens favn -

ad Kell-er-vejen
- til Himlen, ad Helvede til

At håbe på dig

At håbe på dig er
at holde fast ved en søjle, der bærer al verdens sten
mens armene fægter som vestlige træer
at bladre i et atlas uden jord og himmel, øst og vest
mens havet vil vælte hver en uagtsom fod
at bo i et hus for alt levende, sygt og dødt
mens mørket banker på og solen stikker det glemsomme øje

At stole på dig er
ikke at kigge op i himlen til man får hold i nakken
men at lade korset gennembryde blodets kamre og sprænge tankernes vægge

Kom

Kom! Du, som ser ormens nyrer, du være mit livtag

jeg håber sytten fold
(vil stoppe din vilde ven fra at forlade dig)
din vilje ske, ikke alle mine
bekymringer

måtte dine ord være hjertedøre
og jeg et led på din lyskæde

Vanter og Vinter

Jeg ruller gardinerne fra
men kan ikke flytte skyerne
Der er for mange biler
Det er svært at skifte spor
Himlen kan ikke se igennem husene
Lygtepæle skygger for stjernerne
Duerne og mågerne hersker
Jeg vil ha en nattegal
Der ligger rim på mine tanker
Jeg møder ingen jeg kender
kys et neonlys
Der høres flere ambulancer end tordenbrag
vanter og vinter!
Jeg vil være en bjørn

Faktion

jorden drejer rundt om sig selv
en dyrepasser, der tæller hårene på alle abekattene
en komet stormer afsted
en keramiker, der husker hver kop og krus han har lavet
jorden drejer rundt om solen
en hyrde, der har forvirrede får over alt, men aldrig har haft brug for Krak
man kan ikke se Den Kinesiske Mur fra månen
Væren værdsætter alt, der er blevet til

Blik blink gennem floden

At ligge på langs med et hvilende indre blik
stivnet i frostens knugende kulde
krystaller dalende igennem nattens øjeblik
er verdensvendt og opklarende en drøm

Vi aner ikke hinandens maskerader
af urbilleder i en fælles nontelepati
bliver splittet op af tunge klicheer
og genrejser poesi på hvide skærme

Stille står du med universets kjole
omkring dig som en slåbrok
som en modnet frugt der daler fra træet
vinkelret, medrivende og tungeroterende

Et ansigt der skinner som purpur
de sekunder der er mellem vores hænder
er sat på skånevask og under bruseren
deler vi hinandens majestætiske tronsale

Aldrig sige farvel

Fægter med oprejs pande mod afskeden
en vinter omkranser vindmodstanden i Sylvia
selv den mest vedholdende
og uoverskuelige kulde vil varme mine
to udfolde hænder i nappene leden

det som du kender er ikke at finde her
det som slutter er begyndelsen på noget nyt
som ofte bliver uklare ceremoniers opbrud
endnu et sørgeligt optog på parring

togene farer af sted uden spor
flagermusene har søgt tilflugt i hulen
lad mig sætte det i billedet, lad mig,
vise dig hvad jeg mener

Jeg nærmer mig en søvnplanke
der er stadigt langt at gå i dagens værksteder
som tøj hængt til tørre i bryggerset
når vi kommer igen og gør det igen

Neonstjerne

Byens neonlys er pejlemærker i min rus,
vi falder fra hinanden igennem røgtrågen,
erindret som gennem fritsvævende engle,
oraklet der taler igennem verdens tag.

Omkringliggende klapperslanger stivner,
på roterende blades heftige rotoren,
det er som en jungle somme tider,
så jeg tænker på hvordan jeg kommer videoer.

Jeg dykker ned i ungdomsfuset,
følger sikre felter,
søger de ukendte destinationers ophav,
lever som en regndråbe i uøhavet.

I en døsig natterytmes kalender,
fodrer jeg fiskene med mine rejer,
søger mod indre by under solen,
den mørke nat er for evigt forbi, forbi, forbi.

Ordløs meditation

Mågerne spirer som trappetrin i de blå templer,
omkring tagene cirkler terninger af frost,
virkeligheden krøllet sammen om sig selv,
hænder skifter kroppe i mødet med tapetet.

Dagsordnen er blevet nattekavaler for musvitten,
den står alene på hovedet i ekkoer af sværdkampe,
imellem bevinget intethed og dens tomheds bananer,
hun har en billet til at ride, men hun er ligeglåd.

Tornspringeren har en faldskærm i baglommen,
og springer ud fra øverste etage med musvitten ,
og mågen som observatører og udklipsholdere,
med øjnene stirrende på et sikkert fald.

Skærmen folder sig ud som planlagt,
tornspringeren har en rose i munden,
og bløder let fra en ridset tunge,
tornene kender alle, ingen kender pollennysen

menneske

min hud er taget fra en okse
min lever lever i en gris
jeg kradser mig til abe
ecce homo

inerti

jeg har ikke fået lært at cykle
jeg har ikke kørekort
jeg blev siddende
da andre kravlede og gik

motto

altid på jagt
er vores familiemotto
som det står på våbenskjoldet
semper jago
vi higer
vi snører støvlen
vi sparker dyret

advarsel

mit humør fejler noget
det kan ikke være godt
jeg er misantrop
(menneskeæder)

Punkteret

**Bedøvet bedrøvelighed ligner til forveksling
en punkteret regnbue for enden af ingenting.**

Teknisk Fremelskelse

**Jeg observerer et altoverskyggende lys
der skinner i skyggen af mit skind
og flænses tårer, der ligner bedårende optagelser
af et snap-shots øjeblik undfanget
som et abstrakt kalejdoskopisk og
teknisk incitament på overlevelse
idet jeg vender om
til minderne, men mon de igen igen kan
fremelskes, hvis du kigger
tilbage, sublim som du er?**

Udstrakt abstraktion Volume 1

**Du ved godt, hvad det er
Du vil sige
Det vil sige når
jeg siger jeg ved præcis
hvad jeg siger, det siger sig selv
min sjæl er hulere
end det dybeste hulrum
der går opad og således ekspanderer
det blødende blod, men tidshorizonten
er knap og nap uden eksistens, så
en evighed må være
ganske tilstrækkelig
hvis vi ganske vist
medregner solens
kollionsstråler.**

Uigenkaldelig

**i dét sekund tiden hørte
op
var der endnu et sekund, der
supplerede et superlativ
kaldet
uigenkaldelig
kærlighed.**

Julantropen

Julen
er bestemt ikke hellig,
men tværtimod en drukkenbolt
& en ædedolk, der vælter sig
i øl, snaps, vin, sild, grønlangkål,
medister, hamburgerryg, andesteg,
brunede kartofler, rødkål, ris á la mande,
brunkager, vanillekranse, klejner,
honninghjerter & en fed cognac
til kaffen.

Natmaden er et sammensurium
af ovenstående, der giver et ekstra
nyk til udspilede bukseknapper!

Julen
er så højstemt
at den nødvendigvis må hænge
i lyskæder, guirlander, grangrene,
kravlenisser, kræmmerhuse, o.a.,
for ikke at opnå jordforbindelse.
Dog er julen ikke egoistisk;
den kan rumme store mængder,
mangt & meget, klynk & kanel!

Julen
er onskabsfuld, som en støt
tilbagevendende onkel, der kræver
at små, buttede børn med blussende kinder
oppustede maver spiser op & synger
let vamble kvad før gaverne deles ud

Rundt om træet & ingen sure miner.

Julen er rød som en dryppende vinternæse
& bør ikke indtages på tom mave!

Julen er som en skiftende toneart

jeg har ristet mine mandler i det søde
stads / glaseret mine æbler / skåret
mit flæsk / trimmet min buk / kysset
mine engle / rensset skorstenen / pud-
set mine kugler til skinnende glasbolde
i snor / bundet en sløjfe på løse en-
der / kogt risene / palminen dundrer
sydende klejnesalmer i gryden / et af
ofrene for fjerkræmassakren ribbet for
fjer, hoved, det meste / det lykkedes at
undgå forfrysninger fra kølediskenes
massegrave / status / standby // jeg
har støvet nisserne af & glattet pynt
med strygejernet / lagt granbundter på
grave / hvis indhold jeg ikke kender
/ jeg har åndet i frosten / & tænkt på
tiden /

som de fleste holder jeg jul /
i nedtonet A-mol & klingende C-dur /
helligdagene kommer altid igen //

En julesalme på melodien Yellow Submarine

1. Til den by hvor han blev født
strømmede turisterne i flok
Nogen engle fra et kor
var de første til at møde op
-
Englene de svæved på en sky
De sku´ alle sammen se den lille ny

2. Fra et universitet
kom tre kloge mænd i selskabstøj
De had´ set i kikkerten
stjernens klare lys og festhalløj
-
De vild´ ha´ barnet til at læs´ astronomi
Så de bragte poser med mange gaver i

3. Fra et mindre oplandsogn
fåreavlerne kom løbende
Stilled deres træsko pænt
udenfor en stald i Bethlehem
-
De var fortrolige med hø og halm og køer
Nu had´ de fundet deres sjæls ambassadør

4. Der var trængsel indendørs
Får og engle små og far og mor
Fine folk fra østerland
trængtes i en bås med hyrder grå
-
Der var en duft af hø og halm og ko
Barnet lå i truget og klukkede og lo

5. Fine folk i halm og hø
om en baby i et ædetrug
lyder som et pr-stunt
men måske sku´ vi smut´ hen og se:
-
Tænk hvis hvert et men´ske kunne ha´ et hellested
Ved at gå i stalden og finde julefred.

